

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 11Co/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824200117
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Radičová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3824200117.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Radičovej a členov senátu JUDr. Márie Vrtochovej a Mgr. Mareka Anovčina, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, D., právne zastúpený JUDr. Jaroslavom Hujikom, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza, IČO: 51 132 206, proti žalovanému: Urbárske pozemkové spoločenstvo Ráztočno, so sídlom Morovnianska 403, Ráztočno, IČO: 30 232 775, právne zastúpený JUDr. Jánom Notom, advokátom so sídlom Veličná 371, IČO: 50 150 464, o náhradu škody na zdraví, na odvolanie právneho zástupcu žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č. k. 14C/1/2024-84 zo dňa 10. júna 2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 21 943,32 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 29.04.2023 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Žalobca sa podanou žalobu domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom náhrady škody z ublíženia na zdraví, ku ktorej došlo v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného, a to pri výkone práce na základe poverenia výboru žalovaného na spoločnej nehnuteľnosti, pri zabezpečovaní odvozu, evidencie (vypisovanie dokladov o pôvode dreva) a ciachovania dreva, kedy došlo k jeho privaleniu drevom, a tým k úrazu, v dôsledku ktorého bol dlhú dobu práceneschopný a bol mu lekárom vyhotovený posudok o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia, v ktorom za bolesť mu bola priznaná náhrada vo výške 606 bodov a za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 300 bodov, čo spolu predstavuje žalovanú sumu 21 943,32 eur.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanovením § 420a ods. 1, 2, 3, § 442 ods. 1, § 444 a § 517 ods. 2 Obč. zák., § 2 a nasl. zákona č. 437/2004 Z. z., ako i zákonom č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, keď z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že žalobca dňa 22.04.2022, v dôsledku náhleho a neočakávaného fyzikálneho pôsobenia drevnej hmoty na jeho telo, utrpel úraz pri činnosti, výkonom ktorej bol poverený výborom žalovaného. Žalobca mal v uvedený deň vykonávať evidenciu vyťaženého dreva a ciachovanie jednotlivých vyťažených kmeňov dreva na spoločnej nehnuteľnosti žalovaného v lokalite E.. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že činnosť, ktorú žalobca vykonával pre žalovaného, a ktorá súvisela s ťažbou dreva, je prevádzkovou činnosťou, nakoľko žalovaný je pozemkovým spoločenstvom založeným podľa zákona č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločenstvách, hospodári na nehnuteľnosti, na ktorej došlo k úrazu žalobcu, pričom

jeho hospodárenie na spoločnej nehnuteľnosti je vykonávané aj za účelom podnikania. Jednotlivé čiastkové úkony hospodárenia žalovaného tvoria jeho prevádzkovú činnosť, ktorá zahŕňa aj všetky úkony týkajúce sa ťažby dreva a nakladania s vyťaženým drevom. Uvedená činnosť je špecifická, organizovaná, sústavná a má určitý technologický prvok. Pokiaľ žalovaný namietal, že žalobca si škodu zaviniť sám, súd na základe vykonaného dokazovania na priebeh škodovej udalosti dospel k záveru, že žalovaný nepreukázal v konaní, že žalobca vykonal nejaký úkon, ktorým by bezprostredne, či už vedome alebo z neobľahosti, zapríčinil, že sa kmeň dreva skotúľal z naukladanej kopy alebo vykonával činnosť či inú aktivitu, na základe ktorej by bolo možné predpokladať, že hrozí, že sa drevo z kopy, na ktorej bolo naukladané, skotúľa. Preto súd dospel k záveru, že nemožno konštatovať, že by škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného, čím nebola preukázaná existencia liberačného dôvodu podľa § 420a ods. 3 Obč. zák. Súd prvej inštancie skúmal aj skutočnosť, či bol žalobca oprávnený na činnosť ciachovania dreva a dospel k záveru, že ciachovanie vyťaženého dreva je bežnou činnosťou, ktorú vykonávali aj iní členovia pozemkového spoločenstva, podľa toho, ako sa to dohodlo na výbore.

4. V konaní bolo preukázané splnenie predpokladov zodpovednosti žalovaného za škodu, škodová udalosť nastala pri prevádzkovej činnosti žalovaného, priamou a bezprostrednou príčinou vplyvu prevádzky bol vyvolaný dôsledok, a to škoda na zdraví žalobcu. K poškodeniu zdravia žalobcu došlo nárazom náhle uvoľneného kmeňa stromu do tela žalobcu. Výšku škody žalobca preukázal predložením lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 14.06.2022, vyhotovenom B. D. F., zástupcom prednostu kliniky úrazovej chirurgie FNŠP F.D. Roosevelta v Banskej Bystrici. Podľa tohto lekárskeho posudku, bolestné bolo ohodnotené na 606 bodov a sťaženie spoločenského uplatnenia na 300 bodov, čo pri hodnote bodu 24,22 eur podľa opatrenia ministerstva zdravotníctva z 18. mája 2022 č. S15921 - 2022 - OL predstavuje spolu sumu 21 943,32 eur, teda sumu uplatnenú žalobcom v žalobe. Námietku premlčania vznesenú žalovaným v konaní súd vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko až po ukončení liečebného procesu, respektíve po ustálení zdravotného stavu, sa žalobca mohol dozvedieť o škode a jej výške, pričom z vyjadrenia B. D. F., ošetrojúceho lekára žalobcu, bolo preukázané, že až v čase vypracovania posudku, t. j. dňa 14.06.2022, bolo možné považovať zdravotný stav žalobcu za ustálený. Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 05.01.2024, zákonom stanovená dvojročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku žalobcu neuplynula. Z uvedených dôvodov súd žalobe žalobcu vyhovel a priznal mu náhradu škody vo výške, ako si ju uplatnil. Zároveň mu priznal i uplatnený úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bolo prijaté uznesenie valného zhromaždenia podielnikov žalovaného o neschválení poskytnutia náhrady škody žalobcovi. Výšku úroku z omeškania žalobcovi priznal podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

5. V závere odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že skutočnosti, ktoré právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol po prvýkrát (ako napríklad, že v roku 2022 nebolo možné legálne označovať drevo ciachou s číselným označením 2), boli novými skutkovými tvrdeniami, a preto na tieto nové skutkové tvrdenia neprihliadal, keďže táto jeho procesná obrana bola uplatnená oneskorene.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný a žiadal, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo žalobu ako nedôvodnú zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Odvolanie podal z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, teda z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal nesprávnosť posúdenia tzv. prevádzkovej činnosti žalovaného, priebeh škodovej udalosti a preukázanie liberačného dôvodu.

7. Žalovaný v odvolaní zotrval na svojej námietke vznesenej i pred súdom prvej inštancie, že činnosť, ktorú vykonával žalobca, nebola prevádzkovou činnosťou žalovaného, pričom poukázal na to, že drevo, ktoré malo byť v daný deň naložené a odvezené, bolo zaistené príslušníkmi Policajného zboru SR pre jeho nedostatočne preukázaný pôvod. Žalobca, ako predseda štatutárneho a výkonného orgánu žalovaného, mal vedieť, že ciacha s registračným označením číslo 2, nebola vopred orgánom štátnej správy lesného hospodárstva zaregistrovaná, a teda nemal vykonávať úkony nevyhnutné k odvozu dreva, pri ktorých došlo ku škodovej udalosti. Žalovaný vyslovil názor, že išlo de facto o nelegálnu činnosť, pri ktorej došlo k úrazu žalobcu. K uvedenému žalovaný doložil do súdneho spisu listinné dôkazy, s ktorými sa oboznámil i žalobca a oboznámil ich aj súd v závere súdneho pojednávania.

Pokiaľ súd dospel k záveru, že išlo o nové skutkové tvrdenia, je jeho názor právne absurdný a ústavne neudržateľný a išlo o jeho nesprávny procesný postup. Žalovaný tiež nesúhlasí s tým, že ku škodovej udalosti malo dôjsť pred nakladaním dreva. Podľa jeho názoru, škodová udalosť sa stala počas nakladania dreva, v čase, keď žalobca porušoval svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov a samotným faktom zotrvania v ohrozenom priestore, škodu si spôsobil sám. Poukázal na to, že proces, ktorý sa nazýva nakladaním dreva, sa nezačína momentom uchopenia kmeňa stromu, ale oveľa skôr, a to tzv. obslužnými činnosťami. Už od tohto momentu sa na žalobcu vzťahovali povinnosti, ktoré hrubo porušil a sám sa vystavil nebezpečenstvu poškodenia zdravia, pričom nevyužil ani minimálnu úroveň opatrnosti a obozretnosti, s ktorou sa táto činnosť spája a úplne bez rešpektu sa vystavil nebezpečenstvu. Žalobca k drevu vôbec nemusel pristúpiť, ale postačovalo naložené označiť jednou ciachou, až keď bolo bezpečne naložené. Žalobca si vôbec nemusel vyberať veci z vozidla, pretože tie vôbec nepotreboval, keďže k odvozu dreva mal vopred všetko pripravené. Z výpovede svedka B. bolo preukázané, že svedok zapol čerpadlo a vystúpil z vozidla, išiel na vozidlo na mechanickú ruku, a vtedy si všimol, že žalobca stojí z vodičovej strany vozidla. Zapnutie čerpadla je obslužná činnosť a už v tomto momente možno hovoriť o nakladaní dreva, a tým o právnom režime povinností vyplývajúcich z právnych predpisov, pričom podľa vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 46/2010 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri lesnej práci, a to podľa odseku 2.5 písm. d) Prílohy č. 5, pri nakladaní a vykladaní dlhého dreva, nemožno sa zdržiavať v ohrozenom priestore. V zmysle § 1 písm. d) citovanej vyhlášky, je ohrozeným priestorom priestor, v ktorom nemožno vylúčiť poškodenie zdravia osoby, čo v posudzovanom prípade, vzhľadom k mechanickému ramenu vozidla, je okruh 20 metrov od vozidla. Žalobca sa teda v čase nakladania dreva nachádzal v ohrozenom priestore a porušil niekoľko povinností vyplývajúcich z príslušných právnych predpisov, čím sa sám vystavil nebezpečenstvu škody a následne si škodu spôsobil sám. Pokiaľ súd dospel k záveru, že k škodovej udalosti došlo pred nakladaním dreva, žalovaný poukázal na ods. 2.2 Prílohy č. 5 „Pred začatím prác sa vykoná kontrola stavu klaníc, oplenov, upínacieho zariadenia a technického zariadenia určeného na mechanizované nakladanie a vykladanie dreva, ak je súčasťou odvozného prostriedku.“ Z výpovede svedka B. bolo preukázané, že svedok zapol čerpadlo, vystúpil z vozidla a išiel na vozidlo na mechanickú ruku, z čoho vyplýva, že ku škodovej udalosti došlo pri nakladaní dreva a existuje liberačný dôvod, ktorý má spôsobilosť vylúčiť zodpovednosť žalovaného za škodu. Žalobca podľa názoru žalovaného nepotreboval pristúpiť k nákladnému vozidlu a niečo z neho vyberať pre potreby merania alebo označovania, mal zotrvať v bezpečnej vzdialenosti do momentu, kým sa drevo bezpečne nenaloží. Žalobca sám vlastným konaním vošiel a zotrval v ohrozenom priestore bez právneho dôvodu a nevyvinul ani základnú obozretnosť, aby ochránil svoje zdravie a život.

8. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci všetky stranami navrhnuté dôkazy a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Súd správne dospel k záveru, že k poškodeniu jeho zdravia došlo v súvislosti s prevádzkovou činnosťou žalovaného, čo vyplýva z výpovedí svedkov G. C. a B.. Pri vykonávaní činnosti, na ktorú bol poverený výborom žalovaného, postupoval tak, ako postupovali mnohokrát pred tým nielen on, ale aj ostatní podielníci, ktorí vykonávali túto činnosť a žalovaný ich postup akceptoval. Skutočnosť, že ciacha s označením č. 2 nebola vopred orgánom štátnej správy lesného hospodárstva zaregistrovaná, nemôže spochybniť objektívnu zodpovednosť žalovaného za škodu a okrem iného, on nevykonával len úkony ciachovania, ale aj iné úkony nevyhnutné pre odvoz vyťaženého dreva. Povinnosť registrovať ciachu na orgáne štátnej správy lesného hospodárstva nemal on, ako osoba vykonávajúca i ciachovanie dreva pre žalovaného, ale takúto povinnosť mal práve žalovaný, pretože išlo o jeho prevádzkovú činnosť, na ktorej sa žalobca podieľal len na základe poverenia výboru žalovaného. Výsledky prevádzkovej činnosti žalovaného, od ťažby dreva až po jeho predaj a zaplatenie dreva, sú v účtovníctve žalovaného riadne účtovne evidované, a to aj za deň 22.04.2020. Podľa názoru žalobcu, nezaregistrovanie ciachy, nie je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou a nespôsobuje vylúčenie zodpovednosti žalovaného za škodu. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že v deň úrazu už nemusel vypisovať doklady o pôvode dreva, a to z dôvodu, že v tom čase ešte neboli uvedené v dokladoch tie najdôležitejšie údaje o odvážanom dreve, ako je číslo kusa, drevina, dĺžka, priemer, kvalita a objem, ktoré údaje sa zapisujú pri nakladaní dreva na vozidlo, čo sa neudialo, lebo utrpel úraz a bol leteckou záchrannou zdravotnou službou odvezený do Fakultnej nemocnice Banská Bystrica.

9. Žalobca sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že právny zástupca žalovaného v záverečnej reči uviedol aj také skutkové tvrdenia, ktoré v doterajšom priebehu konania neuviedol, a ktoré boli teda novými skutkovými tvrdeniami. Nesúhlasil s tvrdeniami právneho zástupcu, týkajúcimi sa jeho

vedomostí o neregistrovaní ciachy 2, strata ciachy bola v minulosti riadne nahlásená a následne vyrobená dňa 27.03.2019 nová ciacha s označením U PD 08 2, ktorou bolo označené všetko odvezené drevo z Urbárskeho pozemkového spoločenstva Ráztočno od 27.03.2019 do 24.08.2023, čo tak isto bolo uvedené na všetkých vystavených dokladoch o pôvode dreva. Podľa žalobcu, on neporušil žiadne bezpečnostné predpisy tým, že si išiel do kabíny vozidla Tatra 815 zobrať potrebné veci na odvoz dreva, nakoľko to bolo ešte pred samotnou nakládkou dreva vodičom a škodová udalosť sa stala v súvislosti s nakladaním dreva. Žalobca nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že hrubo porušil svoje povinnosti, pretože on v žiadnom prípade nevstúpil do priestoru medzi drevo na skládke a nákladným autom v čase nakládky dreva, čo vyplýva aj zo svedeckej výpovede pána B.. Žalobca sa stotožnil s názorom súdu, že presnú príčinu neočakávaného zosunutia dreva a jeho privalenie drevom, nebolo možné zistiť, a preto súd správne uzavrel, že drevo sa uvoľnilo náhodne pod vplyvom nezisteného fyzického činiteľa a vznik jeho škody má pôvod v prevádzkovej činnosti žalovaného, zodpovedá za ňu žalovaný, ktorý sa svojej zodpovednosti nezbavil. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

10. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Odvolací súd sa zároveň v zmysle § 387 ods. 2 CSP v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva:

11. Predmetom konania v prejednávanej veci je náhrada škody na zdraví, a to odškodnenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Sporným medzi stranami sporu bolo, ako správne uviedol súd prvej inštancie, či činnosť, ktorú vykonával žalobca v čase vzniku úrazu, bola prevádzkovou činnosťou žalovaného, a pokiaľ áno, či žalovaný v konaní preukázal liberačné dôvody, t. j. či sa zbavil svojej zodpovednosti tým, že preukázal, že za škodu nesie zodpovednosť výlučne žalobca, ktorý zosuv dreva, v dôsledku ktorého došlo k jeho úrazu, zapríčinil svojím nezodpovedným správaním a porušením pravidiel o bezpečnosti pri práci.

12. Žalovaný v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci je teda aplikácia práva na zistený skutkový stav a činnosť súdu spočíva v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne vtedy, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

14. Z obsahu odvolania žalovaného je zrejmé, že nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie žalovaný videl v tom, že súd dospel k záveru, že činnosť, ktorú žalobca vykonával v čase úrazu, je prevádzkovou činnosťou žalovaného, ďalej, že ku škodovej udalosti došlo pred nakladením dreva a že žalobca svojím správaním si nespôsobil sám vznik škody. Nesprávne právne posúdenie podľa názoru

žalovaného spočíva v tom, že ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného za škodu, keďže ku škode došlo prevádzkovou činnosťou žalovaného a v tom, že žalovaný nepreukázal liberačný dôvod, ktorý ho vylúčil zo zodpovednosti za škodu.

15. V prejednávanej veci súd prvej inštancie správne v prvom rade skúmal, či činnosť, ktorú vykonával žalobca v čase úrazu, a na ktorú bol poverený výborom žalovaného, súvisela s prevádzkovou činnosťou žalovaného, a teda, či v danom prípade ide o objektívnu zodpovednosť žalovaného za škodu. Ustanovenie § 420a Obč. zák. neuvádza obsah pojmu prevádzková činnosť, ale ako správne uviedol súd prvej inštancie, z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že ide o činnosť, ktorá súvisí s predmetom činnosti (spravidla podnikateľskej, obchodnej), ktorú fyzická alebo právnická osoba vykonáva. Predmet tejto činnosti je vymedzený v zriaďovateľskej listine, v oprávnení podnikateľskej činnosti alebo v živnostenskom oprávnení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 32/2024, za prevádzkovú činnosť sa považuje opakovane a organizovane vykonávaná činnosť, ktorá buď sama osebe (pre jej charakteristické vlastnosti a povahu) alebo v dôsledku technológií alebo používaných postupov, nesie v sebe riziko vzniku škody. Ide o takú činnosť, ktorá je teda vo svojej podstate potenciálne nebezpečná pre okolie, a to aj za predpokladu, že je vykonávaná na základe zákonného oprávnenia či technologicky správne. Pojem „prevádzková činnosť“ treba vykladať širšie než len ako činnosť alebo výroba, ktorá je vykonávaná priemyslovým spôsobom. Nejde len o prevádzku podniku, živností a pod., ale zahrňuje aj akúkoľvek činnosť, ktorá je cieľavedome organizovaná pre účely dosiahnutia výsledku, a to aj vtedy, keď sa vykonáva iným než podnikateľským spôsobom. Za prevádzkovú činnosť sa považuje aj činnosť, ktorá bezprostredne, objektívne a fakticky predchádza, súvisí alebo nadväzuje na činnosť hlavnú.

16. Súd prvej inštancie správne v rozhodnutí poukázal na to, že žalovaný je pozemkovým spoločenstvom založeným podľa zák. č. 97/2013 Z. z. a hospodári na spoločnej nehnuteľnosti, najmä v zmysle zák. č. 329/2005 Z. z. o lesoch, pričom hospodárenie je vykonávané za účelom podnikania. Jednotlivé čiastkové úkony tohto hospodárenia tvoria prevádzkovú činnosť žalovaného, pričom medzi tieto úkony patrí i ťažba dreva a jeho nakladanie. Po oboznámení sa so Zmluvou o pozemkovom spoločenstve žalovaného, ako i so smernicami žalovaného predloženými v konaní, sa odvolací súd plne stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že činnosť, ktorú vykonával žalobca v čase jeho úrazu, a na ktorú bol poverený výborom žalovaného na jeho zasadnutí dňa 09.03.2020 (čo v konaní nebolo sporným), súvisela s prevádzkovou činnosťou žalovaného. Pokiaľ teda žalovaný v odvolaní namietal, že činnosť žalobcu, pri ktorej došlo k poškodeniu jeho zdravia, nesúvisela s prevádzkovou činnosťou žalovaného, je jeho odvolanie nedôvodné. Tvrdenie žalovaného o nelegálnej činnosti žalobcu, pretože pri ciachovaní dreva používal ciachu, ktorá nebola vopred orgánom štátnej správy lesného hospodárstva zaregistrovaná a že išlo de facto o nelegálnu činnosť žalobcu, odvolací súd považuje za irelevantné a pre posúdenie objektívnej zodpovednosti žalovaného za nepodstatné, pretože v konaní bolo jednoznačne preukázané, že na činnosť, ktorú žalobca v čase úrazu vykonával, bol poverený výborom žalovaného. Žalovaný zápis zo zasadnutia výboru, na ktorom výbor poveril žalobcu na plnenie úloh z ťažby, manipulácie a odvozu dreva v lokalite Havovo nespochybnil. Za nezaregistrovanie ciachy používanej na ciachovanie dreva nemôže niesť zodpovednosť žalobca ako fyzická osoba, pretože ide o povinnosť a zodpovednosť žalovaného, ako správne poukázal žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

17. Za škodu spôsobenú prevádzkovou činnosťou podľa § 420a Obč. zák. zodpovedá poškodenému prevádzkovateľ takejto činnosti, a to bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť), ak je škoda v príčinnej súvislosti s prevádzkovou činnosťou. Ide teda o objektívnu zodpovednosť, ktorá umožňuje širšie a dôslednejšie zabezpečenie náhrady škody. Poškodený pri uplatňovaní svojho nároku nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti na strane prevádzkovateľa, ale len to, že škoda bola vyvolaná zvláštnou povahou prevádzkovej činnosti. Žalovaný sa zodpovednosti nemôže zbaviť tým, že preukáže, že škodu nezavinil. Môže sa však úplne alebo čiastočne zbaviť zodpovednosti (liberovať), pokiaľ preukáže, že škoda bola spôsobená neodvratiteľnou udalosťou, nemajúcou pôvod v prevádzke, alebo že škoda bola zavinená vlastným konaním poškodeného.

18. Následne po zistení, že činnosť, ktorú vykonával žalobca v čase poškodenia jeho zdravia súvisela s prevádzkovou činnosťou žalovaného, súd prvej inštancie správne skúmal, či žalovaný preukázal liberačné dôvody a úplne alebo čiastočne sa zbavil svojej zodpovednosti za škodu na zdraví žalobcu, ku ktorej došlo v dôsledku zosuvu kmeňa stromu z kopy, na ktorú boli kmene stromov naložené a pripravené na naloženie na vozidlo a ciachovanie. Priebeh škodovej udalosti, teda že došlo k náhlemu

zosuvu kmeňa stromu z naukladanej kopy a k jeho nárazu na telo žalobcu, bol v konaní preukázaný výpoveďou žalobcu a svedka H. B., prítomného na mieste úrazu žalobcu (vodiča vozidla Tatra 815, na ktoré sa malo drevo nakladať). Žalovaný v konaní nepredložil žiadne dôkazy o tom, že žalobca v čase škodovej udalosti vedome či nevedome zapríčinil, že sa kmeň stromu skotúlal z naukladanej kopy, teda že si škodu zapríčinil vlastným konaním a ani netvrdil, že škoda bola spôsobená neodvrátiteľnou udalosťou majúcou pôvod v prevádzke. Súd prvej inštancie tak správne uzavrel, že žalovaný v konaní nepreukázal žiadny liberačný dôvod a za škodu na zdraví žalobcu nesie zodpovednosť v plnom rozsahu. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že žalobca porušil bezpečnostné predpisy tým, že v čase nakladania dreva sa nachádzal v ohrozenom priestore, odvolací súd poukazuje jednak na to, že žalovaný v konaní nepredložil žiadny dôkaz a ani nežiadal vykonať dokazovanie na skutočnosť, že žalobca bol poučený o bezpečnostných predpisoch, na ktoré žalovaný poukazuje a takýto dôkaz nepredložil ani v odvolacom konaní, a jednak na to, že žalovaný netvrdil a ani nepreukázal, že žalobca svojím vlastným konaním zapríčinil zosuv kmeňa stromu z naukladanej kopy, ktorý zapríčinil poškodenie jeho zdravia. Skutočnosť, či žalobca potreboval alebo nepotreboval pristúpiť k nákladnému vozidlu a vyberať z neho potreby na meranie alebo označovanie dreva, nie je podstatná pre posúdenie, či sám svojím konaním zapríčinil zosuv kmeňa stromu, v dôsledku ktorého došlo k jeho úrazu.

19. Výška náhrady škody na zdraví žalobcu v konaní nebola sporná a bola v plnom rozsahu preukázaná lekárskeho posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia žalobcu. Súd prvej inštancie správne vyčíslil výšku náhrady za bodové hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, pričom sa správne vypořiadal i s námietkou premlčania vznesenou v konaní žalovaným a uplatnený nárok žalobcovi priznal i s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne, a to od 29.04.2023, t. j. odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom žalovaný prijal uznesenie valného zhromaždenia podielnikov o neschválení poskytnutia náhrady škody žalobcovi. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie náležite odôvodnil tak, že z neho je zrejmé, z akého skutkového stavu vychádzal, ktoré dôkazy považoval za rozhodujúce a ako vec po právnej stránke posúdil.

20. Súd prvej inštancie správne rozhodol i o náhrade trov konania, keď podľa zásady úspechu v konaní priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a zároveň podľa § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O výške náhrady trov rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolateľ má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).